

Wado Karate terug naar de originele vorm

Voorwoord:

Dit document is geschreven zonder het noemen van namen of personen, de reden hiervoor is dat ik niemand verantwoordelijk kan en wil stellen voor de gang van zaken. Wel zou het zo moeten zijn dat leraren en betrokkenen zich aangesproken voelen, hier hun verantwoordelijkheid zouden moeten nemen. Alleen dan kunnen we tot een harmonieus Wado karate komen.

Nu we steeds meer inzicht krijgen in de ware technieken van het Wado karate, komen we er ook achter dat we eigenlijk een slechte start hebben gehad. Een slecht start in de zin dat we eigenlijk maar wat deden zonder de ware techniek te kennen. Je mag je dus afvragen of die leraren van toen wel genoeg kennis hadden om les te geven in het Wado karate.

Een korte historie:

Zo rond 1965 werd het Wado karate in Nederland geïntroduceerd. In enkele landen rond ons heen was deze introductie reeds een aantal jaren eerder een feit. Zo werd er al in 1959 in Parijs les gegeven in Wado karate. Wado karate was niet de eerste karate stijl die in Europa werd geïntroduceerd dat was namelijk het Shotokan karate, met als schaduw het Kyokushinkai karate van Mass.Oyama. Deze twee karate stijlen hebben een zeer grote invloed gehad op de ontwikkeling van het karate. En deze invloed is tot op heden merkbaar, waarbij de misvatting over "Wat is karate" nog steeds van invloed is in de dagelijkse praktijk. En eerlijk gezegd heeft deze invloed het Wado karate geen goed gedaan.

Maar wat is er eigenlijk niet goed gegaan:

Om dit inzichtelijk te maken moet ik eerst even het volgende uitleggen. Vanuit Japan wilde men het karate wereldwijd promoten, dus werden er een groot aantal toen nog betrekkelijk jonge leraren van diverse karate stijlen naar Europa en Amerika gestuurd. Men bracht het karate als een ideale verdedigingssport en de kern van het karate de " Martial Art " werd hiervoor even opzij gezet. Dat even opzij zetten was wel te begrijpen om de doodeenvoudige reden dat niet alleen het karate gepromoot moest worden, maar er moest ook geld worden verdiend om van te leven. Men populariseerde het karate en er werd begonnen met klassikaal les te geven van het karate. Het Shotokan karate deed het vanaf het begin geweldig, zij hadden in een korte tijd een grote aanhang, en leerlingen in vele landen. Mede omdat zij met een gedegen plan en curriculum kwamen, hebben zij een basis neergelegd die tot op heden van toepassing is. Ook het Kyokushinkai en Wado karate hadden binnen een korte tijd een flinke hoeveelheid leerlingen.

Omdat het Wado karate pas enkele jaren later werd geïntroduceerd dan die twee andere karate stijlen, had het vooral in het begin veel moeite om op te boksen tegen de reeds gevestigde orde. Terug kijkend op die periode kunnen we concluderen dat het Wado karate zich op verschillende niveaus moest aanpassen aan de situatie van toen.

De invloed van toen:

Dat de invloed van toen nog steeds aanwezig is, is bij een groot aantal leraren niet echt bekend. Zij herkennen dus ook niet de verschillen die er zijn tussen de diverse stijlen. Maar ook herkennen zij niet waar Martial Sport ophoudt en Martial Art zijn intrede doet. Het verschil tussen Martial Sport en Martial Art is niet een kleine stap, maar meer een hele grote kloof.

Dat leraren zich hier niet bewust van zijn, wil niet zeggen dat zij slechte leraren zouden zijn (dat heeft er niets mee te maken). Maar we moeten er wel met zijn allen aan werken om hier meer duidelijkheid in te krijgen.

Zo hoor je wel eens zeggen dat de diverse karate stijlen vele overeenkomsten hebben, maar wanneer je dieper (Tobu) op de dingen ingaat zul je ervaren dat dit niet zo is. Wanneer we over Wado karate spreken, dan moeten we beseffen dat de Wado stijl, als enige erkend is als een Japanse Karatestijl. De andere karate stijlen zijn vooral Okinawa stijlen. Die erkenning als Japanse Karatestijl is een buitengewoon belangrijk gegeven omdat het duidelijk aangeeft dat er verschillen zijn.

Versillen in benadering en uitvoer van een op het oog dezelfde techniek. Wanneer we een techniek als Soto-uke (Uchi-uke) uit de Okinawa stijl vergelijken met dezelfde blokkering in het Wado karate, kun je direct al een groot verschil zien. De Okinawa stijlen blokkeren hard, maar het Wado karate blokkeert zacht en meegaand. Je zult ervaren dat deze blokkeringen helemaal niet hard worden uitgevoerd, maar veel meer subtiel en ontspannen, waarbij er vanuit gegaan wordt dat het uitschakelen van de tegenstander de grootste prioriteit heeft. Dit resulteert in termen als " Kuzushi en Taisabaki ". Waarbij voor het Wado karate geldt " Om met minder kracht een maximaal resultaat te bereiken ".

De kern van dit betoog.

Dit zal ik eerst in een aantal punten proberen aan te geven.

1. De bewustwording van de technieken (waar staat een techniek voor)
2. Hoe moet deze worden uitgevoerd.
3. En wat is de impact van de bewuste techniek.
4. Waar moet je opletten als je uitleg geeft, wat zijn de belangrijke punten.

Zo geven leraren regelmatig uitleg over een techniek zonder dat zij echt weten hoe een en ander in elkaar steekt, en leerlingen accepteren dit klakkeloos.

Voorbeeld:

Neem een techniek zoals Junzuki; Om maar meteen met de deur in huis te vallen Niemand zal het in zijn hoofd halen om met zo'n techniek een ander aan te vallen. Toch trainen we bijna dagelijks deze techniek, hij behoort tot de standaard technieken. Wat is dan het doel van deze techniek? En is het wel nodig dat we deze techniek trainen.

Overpeinzing: Misschien is deze techniek alleen bedoeld als hulpmiddel om met een partner samen te kunnen trainen. Maar misschien kun je deze techniek ook wel gebruiken vanuit een situatie waarin deze niet als basistechniek gebruikt wordt maar als nokdown techniek. (dit laatste kun je terug zien in de kumite Gata vormen van het Wado karate). Het niet juist uitleggen van de techniek gaat ten koste van de zuiverheid van het Wado karate.

Inmiddels zijn we bijna aangeland bij een soort van eenheids karate, waarbij de middelmatigheid belangrijker wordt gevonden dan de exacte techniek.

Karate technieken van diverse stijlen worden zonder dat men er erg in heeft gemixt, en onterecht opgenomen in de Wado stijl.

Vraag:

Waarom zijn er dan verschillende stijlen en waarom houdt men zich daar dan zo hardnekkig aan vast.

Dit is echt niet alleen omdat men zich wil onderscheiden, maar omdat er daadwerkelijk en aantoonbare verschillen zijn in de diverse stijlen.

Mijn inziens moeten we ons dan ook met hand en tand verweren tegen het fenomeen van eenheids karate.

Zoals ik al reeds eerder schreef, er zijn geen personen die hier rechtstreeks verantwoordelijk voor zijn, men doet allemaal zijn best en iedereen is er van overtuigd dat hij of zij de juiste weg bewandelt.

Om nog wat duidelijker te zijn over het Wado karate heb ik hier onder nog wat voorbeelden neergezet.

En natuurlijk ik ben altijd bereid om hier over meer uitleg te geven.

Voorbeeld 1.

Zo wordt er vaak gesteld dat de Wado standen lager moeten zijn, dit klopt niet. Kijkend vanuit de Wado filosofie naar de standen, dan behoren deze zo te zijn dat men goed in balans staat, tevens moet men er constant alert op zijn dat de tegenstander ook zijn bewegingen heeft. Met andere woorden; wanneer men te laag in een stand staat, zet men zichzelf vast en is het onmogelijk om accuraat te reageren op de bewegingen van de tegenstander.

Voorbeeld 2.

In het Wado karate is iedere blokkering een aanval. Dit wordt niet altijd begrepen. Door in plaats van alleen een blokkering uit te voeren, beperkt men zich in de mogelijkheden. Maar door tegelijkertijd voor de aanval te kiezen, zorgt men er voor dat de tegenstander gedwongen wordt om zich razendsnel aan te passen, zo niet dan wordt hij onmiddellijk uitgeschakeld.

De tegenstander wordt dus gedwongen om van aanvaller plotseling verdediger te zijn. En deze manier van verdedigen gaat met veel minder kracht gepaard dan die men nodig zou hebben als er passief geblokkeerd zou worden.

Voorbeeld 3.

het Wado principe maakt het mogelijk om praktisch te handelen en geen kracht aan onnodige handelingen te verliezen.

Wanneer men de middenlijn van de tegenstander beheerst, beheerst men de tegenstander.

Je zult dan ervaren dat wanneer je blokkeert met zo min mogelijk kracht, het resultaat maximaal zal zijn.

Wanneer je aangevallen wordt met b.v. een stoot, en je blokkeert zo'n aanval met veel kracht dan zou het kunnen gebeuren dat de aanvaller door die confrontatie van jou afgeworpen zal worden. Dit betekenen dus dat diezelfde aanvaller met grote waarschijnlijkheid opnieuw zal proberen om jou aan te vallen.

Maar wanneer jij de aanvaller door subtiel te blokkeren, dicht bij je kunt houden kun je hem met een vervolg techniek direct en voorgoed uitschakelen. En dit is de Martial Art gedachten.

Wanneer je het bovenstaande echt zou willen begrijpen, dan zal dit inhouden dat jij eigenlijk een tijdje opnieuw in de rij zult moeten gaan staan.

Dit is natuurlijk met name voor leraren een moeilijke zaak, het los laten van oude gedachten en het wennen aan iets anders is altijd lastig. De oplossing hiervoor zou kunnen bestaan in de vorm van collectieve leraren trainingen, waarbij er eigenlijk niemand in de rij hoeft te staan en iedereen zijn zegje kan doen.

Rob van Leeuwen

p.s. Het Wado Collectief heeft hier een mooie oplossing voor gevonden, waarbij we iedere leraar en assistent volkomen in zijn waarde laten.

Bij deze nodig ik dan ook iedere Wado leraar of assistent uit om hier eens kennis mee te komen maken.